

2018. szeptember-  
október

A Pesthidegkúti Waldorf Iskola lapja, 3. évfolyam 1. szám

ifj

# újság



A címlapon látható kép hatodikos festésórán készült.

Tartalom, Impresszum ..... 2

## Kincskereső

Miért pettyes a gyöngytyúk – Kovács Ágnes meseterapeuta rovata

illusztráció: Porgányi Bence és Porgányi Málna ..... 3–4

Szira Péter: Waldorf-büfé ..... 5

## Iskolai élet

Mihály-nap a Rám-szakadéban – 3. osztály ..... 6

Honismeret epocha – 4. osztály ..... 7

Sárkányeregetés – 5. osztály ..... 8

Kukoricatörés – 6. osztály ..... 9

Barlangban – 9. osztály ..... 0

Bemutatkozik: Hegedűs Péter, Podlovics Zsófi ..... 11

Természettudományos gyakorlat – 11. osztály ..... 2–13

Művészeti út – 13. osztály ..... 14–15

Hogyan tovább? – 14. osztály ..... 16–17

Radics Helga: Új család az iskolában ..... 18

## Így írunk mi

Költészettan epocha – 10. osztály ..... 19

## Környezetvédelem

Forró Péter: Ne rágd magad alatt a fát! ..... 20

## Programajánló kintre

Kirándulás – Lőrinczné Deák Eszter rovata ..... 21

## Kvartett

Megkérdeztük ..... 22–23

## Gyereksarok

Rejtvények, feladványok – György Kristóf ..... 24

## Impresszum

A Pesthidegkúti Waldorf Iskola kéthavonta megjelenő lapja • Szerkesztők: Fürjes Gabriella, Kovács Ágnes, Szűcs-Buzási Ágota • Művészeti vezető: György József • Olvasószerkesztők: Magyar Judit, Szűcs-Buzási Ágota • Tördelő: Tóth Norbert, Ligetfalvi Zsolt • Megjelenik kéthavonta • Kiadja a Pesthidegkúti Waldorf Iskola • Felelős kiadó: Kökény Ákos • Az iskola címe: 1028 Budapest, Kossuth Lajos u. 15–17. • Telefon: +3613974468 • Honlap: <http://www.phwi.hu> • E-mail: [lapszerk@phwi.hu](mailto:lapszerk@phwi.hu) • Nyomdai kivitelezés: Cewe Magyarország Kft., 1135 Budapest, Béke u. 21–29. • Nyomdai üzletágvezető: Hudák Ádám

# MIÉRT PETTYES A GYÖNGYTYÚK? (Afrikai–amerikai mese)

Valamikor régen a gyöngytyúk nem volt pettyes, mint manapság, hanem kék színű – olyan kék, mint az égbolt. Nem egynek éppen ez okozta a vesztét. Hiszen naphosszat ott sétáltak, kapirgáltak a zöld fűben, márpedig alig van, ami jobban szembeötlik, mint az ilyen égszínkék tollú madár a zöld fűvön.

Ott legelt ugyanazon a mezőn az égszínkék gyöngytyúkok között egy antiloptehén is a borjával. Nagy meleg volt, és a borjú nem mozdult el az anyja mellől, mert más árnyéket nem talált a mezőn, mint az anyja árnyékát. Az antiloptehén a farkával a legyeket is elhajtotta a borjúról. Ezért állt az antilopborjú mindig az antiloptehén mellett.

Az antiloptehén legelészett, a borját legyezgette, a gyöngytyúkok pedig magot szedegettek, apró bogarakat kapkodtak fel a csőrükkel a fűből. Jól érezték magukat valamennyien azon a szép zöld mezőn, mert nagy, békességes csend volt, és az ég olyan kéken fénylett, mint a gyöngytyúkok égszínkék tolla.

Egy forró, csendes nyári napon történt, hogy a tyúkok különös hangra lettek figyelmesek. Mint ha megrezdült volna a bozótos a legelő szélén. Fel is kapták a fejüket, körbefutottak, de nem láttak semmit, így visszatelepedtek az árnyékba sziesztázni. A bozótos azonban ismét csak megrezdült. Erre már az antilop is felfigyelt. Odapillant, hát uramfia! – egy hatalmas nagy oroslán lépett elő a bozótból.

Nagy lett a riadalom a gyöngytyúkok között – ide-oda rohagáltak, kotkodácsoltak rémületükben. Az antilop azonban tudta, hogy nem tud elfutni az oroslán elől; és ha ő el is menekülne, a borja még nem volt elég gyors és erős ahhoz, hogy lépést tartson vele.

Ott állt az oroslán az antilop előtt, és az antilop tudta, hogy ez nagy bajt jelent, mert az oroslán semmiféle állat húsát nem szereti annyira, mint éppen az antilopét. Már látta is, hogy az oroslán megnyalja a szája szélét, felborzolja a sörényét, félre csapja a farkát, és elindul feléje.

Jött, jött az oroslán, közelebb, egyre közelebb.

Az antilop halált megvető bátorsággal szembefordult a ragadozóval. Leszegte a szarvait és patájával a földet kapálta. Hosszú, hegyes szarva volt; az oroslán jobbnak látta, ha nemcsak amúgy vaktában rohan neki, hanem inkább oldalt kerül, és onnan ront rá. De az antilop egy pillanatra sem vette le a szemét a veszélyről, és mindig úgy fordult, hogy az oroslán és a borjú között álljon, így az oroslán megint csak azokkal a hosszú, hegyes szarvakkal találta szembe magát.



Újra került egyet az oroszlán, újra fordult egyet az antiloptehén. Így keringtek, forogtak a mezőn. De az oroszlán mind közelebb lépett, és az antilop tudta, hogy csak egyetlen pillanatot kell késnie, egyetlen mozdulatot kell elvétenie, s máris vége van neki is, a borjának is.

Bizonyos, hogy ott is vesztek volna mind a ketten, ha a gyöngytyúk az első ijedség múltával el nem határozzák, hogy megsegítik a két bajba jutott antilopot.

Mintha nem is félné! – szólalt meg az egyik gyöngytyúk.

Nahát, ha ő nem fél, akkor mi sem félünk! – jelentette ki egy másik.

Szárnyait behúzza előreszaladt az antilop lábai között, s hátat fordítva az oroszlánnak, gyors mozdulatokkal jó adag port kapart a képébe, majd visszamenekült az antilop mögé. Az oroszlán hátrahőkölt a váratlan támadástól. De az első gyöngytyúk helyét átvette egy második, aztán harmadik, és ott is volt a negyedik. Sűrű sorban odafutottak az oroszlán elé, és a szárnyukkal csapkodva felverték a föld porát. Voltak vagy százan a gyöngytyúk; képzelhetni, mekkora porfelhő kavargott hamarosan az oroszlán előtt; még az ég kékje is beleszürkült.

Nem látta az oroszlán sem az antiloptehenet, sem a borját, sem a szárnyukkal verdeső gyöngytyúkokat – még a saját mancsát sem látta. Ugrott erre, ugrott arra, de csak amúgy vaktában, hiszen a szemét is ellepte a por.

Az antiloptehén nem sokat töpregett, hogy mi a tennivalója, hanem borjastul sebesen elrúgtatott a mezőről. Csak messze, a bozótoson túl álltak meg, hogy egy kicsit kipihegjk magukat a nagy ijedelem után.

Odaszálltak köréjük a gyöngytyúk is.

– Nem is tudom, hogy háláljam meg nektek, amit értünk tetetek! – mondta az antiloptehén a barátainak.

– Szívesen tettük – felelték a gyöngytyúk. – Sajnos, mi magunk is éppen elégszer jutunk veszedelembé. Hiszen nincs, ami jobban szembeötlik, mint a magunkfajta égszínkék tollú madarak a zöld fűvön. Nem egynek közülünk éppen ezek a szép égszínkék tollak okozták a vesztét. Folyton azon törjük a fejünket, hogyan segíthetnénk magunkon.

– Nincs annál egyszerűbb – felelte az antilop. – Kerítsetek valahonnan egy vödört.

A tyúk csodálkozta a kérésen, de az egyik izgatottan elszaladt, hozott egyet. Az antilop megtöltötte a vödört saját tejével, aztán a farka bojtját a tejbe mártotta, és elkezdte vele fröcskölni a tyúkokat. Ahová a tej fröccsent, ott szép fehér pöttyök maradtak a tollakon.

A gyöngytyúk megszáradtak a forró napsütésben, és nagyon elégedettek voltak új tollruhájukkal. Az antiloppal és borjával pedig továbbra is békében és barátságban éltek.

Azóta pettyes a gyöngytyúk.



# WALDORF-BÜFÉ

## A PHWI szendvicskészítőket keres házi büférébe (tapasztalat nem szükséges)

A jelölt gyorsan átlát elsősre komplex feladatokat: a már megvajazott péksüteményekre két-, esetleg háromféle kiegészítőt is fel tud hordani szabad kézzel, vagy akár eszközzel is (itt: kenőkéssel, késsel). Egy hektikus és folyamatosan változó és pörgő ügymenethez keresünk egy tapasztalt rendszerető embert. Egy nyugodt és változatlan ügymenethez keresünk – akár csekély hidegkonyhai tapasztalatokkal is – olyan szülőket, akik személyiségüknél fogva képesek elérni, hogy a vállalat a fizikai és ügyviteli rendet betartsa, ahhoz mindenki alkalmazkodjék érdekelték abban, hogy a gyerekek napközben friss, egészséges, az egyéni igényeket is szem előtt tartó táplálékhoz jusson.

A jelölt erős felhasználói tudással rendelkezik az informatika területén. Az Office programokban való kiváló jártasság alapfeltétel. A jelölt erős felhasználói tudással rendelkezik a szalvétahajtogatás és az almaszeletelés területén. A pénzügyi jártasság – összeadás, kivonás – alapfeltétel!

A jelölt komplex egyszerű szervezési munkákat is ellát, melyeket gyakorlati feladatokat végez, melyeket önállóan, csapatban (két szülő), mások munkafolyamatait szervezve munkafolyamataihoz alkalmazkodva kell örmest teljesítsen elvégez.

### Tehát az ideális jelölt:

- Csapatban dolgozik és dönt.
- Logikusan gondolkodik, gyorsan átlát elsősre sem komplex feladatokat.
- Rugalmas és csekély teherbírású.
- Bírja a gyerekeket.
- Motivált a gyermekéktetésben és a serdülők testi fejlődésében.
- Intelligens, fejlett problémamegoldó képességgel rendelkezik (különös tekintettel a sonka-, sajt- és saláta-szeletelésre).
- Tud és szeret határidőre (de. 9-től 10:30-ig) csekély komplexitású feladatokat megoldani.
- Variábilis kommunikációs tulajdonságokkal bír (7-től a 13-ik osztályig).
- Szeretné végre maga is megtapasztalni kicsit, hogyan élnek a gyerekek a számára egyébként láthatatlan időben.

### Egyszóval az ideális jelölt olyan szülő, akire hébe-korba számíthatunk.

Fényképes önéletrajz és referenciamegjelölés nem szükséges, elég az alábbi linket tanulmányozni:

[https://docs.google.com/spreadsheets/d/1Nxot8u\\_AtCJlZNvh8CBEU2RxN6xxeyXHWR-qvNgy8/edit#gid=0](https://docs.google.com/spreadsheets/d/1Nxot8u_AtCJlZNvh8CBEU2RxN6xxeyXHWR-qvNgy8/edit#gid=0)

## Gyorsteszt a büféről – csak szülőknek!

1) Hallottál már az iskolai büféről?

Igen: 0 pont

Nem: 5 pont

Ebből a tesztből értesültem róla: 10 pont

2) Hasznosnak tartod, hogy kizárólag ellenőrzött tápanyag juthat be tanítási időben a gyerek szervezetébe?

Igen: 0 pont

Nem: 5 pont

Nem tudom: 10 pont

3) Az ár–érték–arányról: mit gondolsz, sok vagy kevés a 250 Ft a legnépszerűbb sonka-sajt-salátás szendvicserő?

Sok: 5 pont

Méltányolható: 0 pont

Nem tudom: 10 pont

### Értékelés:

0–5 pont: Te ahhoz a cca. hétszáz szülőből verbuválódott szűk 2,5%-hoz tartozol, aki eddig is részt vett a közös munkában.

5–10 pont: Hurrá! Végre egy újabb ideális jelölt a szendvicskészítésre!

10–30 pont: Te ahhoz a 97,5 százaléknál többséghez tartozol, akinek már eddig is valami iszonytató, de nevenincs erő feszítette a bensejét, és akinek mi most segítünk megtalálni a miértre a szavakat: „Én is büfézni szeretnék, ha csak havi egy-két napot is, hogy megszűnjék végre ez a rettenetes feszítő érzés.”



## Mihály-nap a Rám-szakadékbán

Mihály-napon a 3. osztály a Rám-szakadékbán járt. Igazi erőpróba volt, amit jó kedvvel, örömmel tettünk meg. Egy csapatban haladtunk végig, minden pillanatát élveztük ennek a napnak.

*Szentmártony Yvonne, osztálytanító*



# Honismeret epocha – 4. osztály



**ZENIT** - Tetőpont Az a pont, amit a fölöttünk lévő égbolton a legmagasabb pontnak érzünk.



**HORIZONT** - látóhatár

Ahol az ég és a föld találkozik, és amit a szemünk korlátaink belátni képes.



A föld kering a Nap körül. A Nap körül írt 365 nap és 6 óra, azaz egy év alatt teszi meg. A Nap mozgása az égbolton csak látszólagos. Valójában nem a Nap kel fel és nyugszik le, hanem a Föld forog. A Föld megvilágított felén nappal, az árnyékban lévő felén éjszaka van. A Föld forgása nyugat-kelet irányú. A forgás következménye a nappalok és éjszakák váltakozása. A tengely körüli forgás időtartama 1 nap = 24 óra. A keringő Földet a Nap melege nem egyformán éri. Az északi féltekén nyáron fordul leginkább a Nap felé, télen a legkevésbé.

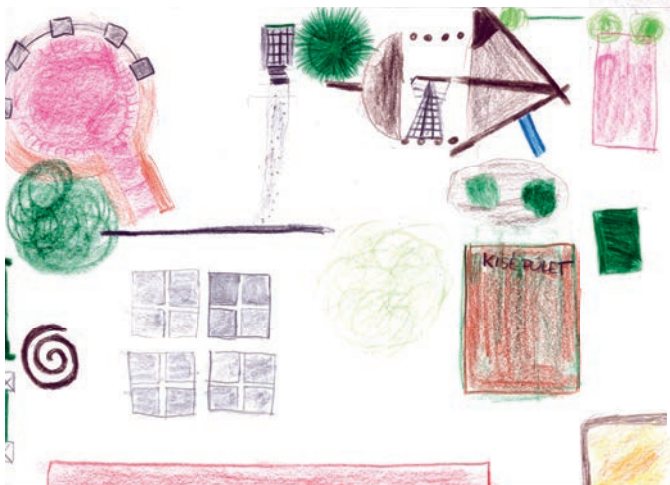
## A Hold



Mikor a Föld sötét tányér felé,  
Akkor újhold a neve.  
Mikor a Föld Déli felé,  
Akkor díszes dombszerűdik, egész nő.  
Ha a Föld felénk társ,  
Telihold a neve már.  
Amikor a Föld É felé,  
Akkor szegény cingáskodik, csökkön.  
És ha megint felé, újra újhold a neve.



**HORIZONT** látóhatár  
Ahol az ég és a föld találkozik, és amit a szemünk korlátaink belátni képes.



Ha arcon éred a déli nap tüze  
Két szemed, akkor Dél felé néz.  
Gátadon Észak jéges hidege  
Ahogy megcsap a sark-vicdik szele.  
S baloldalt, hol a szivvel dalog  
Reggel a nap is Südelről ragyog.  
Jól a jobb kezünk mutat Nyugatra felé  
Hol este a nap lemegy a hegy mögé.  
S enni égi kecskék egy a közepén  
Bárhol a világon bent állok én.



# Mihály-nap az 5. osztályban

Az ötödik osztály sárkányt eregetett Mihály napja alkalmából.

A sárkányokat a gyerekek néhány fős csoportokban Judit nénival (Schnell Judit) készítették az ünnepet megelőző napokban. Egy-egy sárkányon két-két gyerek osztozott, és a reptér melletti Kőváron engedték őket a magasba. Ragyogó napsütésben, enyhe szellő mellett 30-40 méter magasban repültek a sárkányok – hihetetlen élmény volt!

Nagyon köszönöm Juditnak, hogy kitalálta és megvalósította az ötödikesekkel a sárkánykészítést, és persze azt is, hogy Fürjes Gabival és Seller Orsival együtt elkísértek minket ezen a napon.

*Romek Dóri, osztálytanító*



# Kukoricatörés

Szeptemberben szüretelünk, betakarítunk. Láthatjuk, hogy mit hozott az év, mi lett a rengeteg napsütésből, a sok esőből. Különös az ujjaink között érezni, ahogy az édes szőlő duzzad a víztől, a kukorica pedig milyen száraz, kemény. Mindkettőtől mást várunk és mást is kapunk. Tavaly szőlőt szüreteltünk Gyöngyöspatán, idén kukoricát törtünk. A táj gyönyörű, a munka nekünk való. Annyira tiszta és szép a helyzet, semmi bonyodalom, csak vegytiszta varázslat. Minden pillanat, amit a földön állva, a Nap alatt, a tiszta levegőn töltünk, az utolsó porcikánkig hat. Örülünk ennek, használjuk ki!

*Kökénydi Ákos, osztálytanító*





## Mihály-napi barlangtúra

Első kalandunk új osztálykísérőnkkel a solymári Ördöglyuk-barlangba vezetett. Három órán át kúsztunk-másztunk a földben, és így is csak 150 métert tettünk meg. Habár sokan féltek, a végére nekik is sikerült leküzdeni az akadályt. Legnagyobb fejtörést a szülőlyuk nevű járat okozott, ahol vezetői tapasztalatra volt szükség az átjutáshoz és a higgadtsághoz. A látszat ellenére azonban még a széles vállú fiúk is túlélték a szűkületeket.

*Brenner Bori és Benkő Lili*





## Bemutatkozik...

### Hegedűs Péter

**A**z iskola új történelemtanára lennék, mely számomra nagy öröm és rendkívüli megtisztetés.

Szadán élek feleséggel és három fiunkkal.

A középső fiam, Gellért tavaly sikeresen felvételizett a gödöllői Waldorf-iskolába. Volt módom meglátogatni néhány bemutatóórát, melyek után rendkívül gyorsan eldöntöttem, hogy vissza akarok térni a tanári pályára, és ezt csak a Waldorf által nyújtott szellemi keretek között tudom elképzelni.

A Pázmány Péter Katolikus Egyetemen és az Eötvös Lóránd Tudományegyetemen (itt mint vendéghallgató) végeztem történelem/assziriológia szakon. (Az assziriológus az ókori Mezopotámia népeivel foglalkozó történész.) Ezen belül összehasonlító vallástörténettel, valamint kulturális antropológiával foglalkoztam.

Szabadidős elfoglaltságaim közé tartozik az akvarisztika, nagyon szeretek agyagozni. Idén nyáron tartottam meg az első kézműves táborom, melyet jövőre mindenképp szeretnék folytatni.

Aktívan sportolok: terepfutok és terepkerékpározom. Nagyon örültem, amikor felkérést kaptam az iskolai sportkör megszervezésére. Jó kis csapat jött össze, és már alakul a nyári tábor is... :)

Bő egy hónap után bizton elmondhatom, hogy fantasztikus helyre kerültem, ahol már az első nap tárt karokkal fogadtak, és mindenki nagyon segítőkész volt velem.

Tudom, hogy itt is rengeteg baráttra fogok szert tenni.

Nagyon jó ide járni, nagyon jó itt tanítani!

### Podlovics Zsófi

**P**odlovics Zsófia vagyok, a Pesthidegkúti Waldorf iskola 2011-ben érettségizett öregdiákja, és új angoltanára. Tavaly januárban érkeztem az iskolába Márta Dórát helyettesíteni négy osztályban, majd idén további két osztállyal bővült a tanítványaim köre. Jelenleg az első, harmadik, negyedik, ötödik hatodik és nyolcadik osztályokat tanítom.

Tanulmányaim alatt szívesen utazgattam, néha egész hosszú időre is hátrahagyva Magyarországot. A „Waldorf-élményem” tizenkettedik évét például Amerikában, a Lake Champlain Waldorf Schoolban töltöttem, de egyetemi tanulmányaim alatt látogattam a holland Radboud Universiteit is egy kicsit. Tanári és nem tanári diplomámat Piliscsabán a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészkarán szereztem eleinte anglisztika (BA) majd pedig angoltanár és mozgóképku-lúra- és médiaismeret-tanár (MA) szakon.

Ezek mellett valahol, valamikor elvégeztem egy sportedző képzést is lovassport szakágban. És ezzel végre sikerült a lovakra terelni a témát! Szabadidőmben (ez gyakorlatilag nincs, inkább nevezük: kevésbé fontos dolgoktól kölcsönzött időnek) lovaglást és lovakkal való bánásmódot tanítok vállalkozó szellemű fiataloknak és időseknek.

Amikor meg éppen nem az iskolában vagyok és nem is a lovardában (ez már tényleg iszonyatosan ritka), szívesen festek, rajzolok, fényképezek, vagy kirándulok a rettentően intelligens, Csipesz névre hallgató, kis testű, keverék kutyámmal.



## Természettudományos gyakorlat – 11. osztály

Egy biológia-, egy földrajz- és egy fizikatanár innovációja a felső tagozatban. Hallottatok már róla? Arra kértük a tanárokat, meséljenek róla. Az újság következő számában a diákokat is megkérdezzük!



### Sass Balázs:

Hogy még mindig nem unjuk a tanítást, hogy nem fásultunk bele, nem égtünk ki, az a diákokban lüktető, örökké izgalmat és kihívást jelentő életen kívül köszönhető talán annak is, hogy mindeddig nem találtunk rá a tökéletes, magától működő módszerre, és komoly fejtörést, munkát fektetünk évről évre mondanivalónk újraértelmezésébe, megközelítési módjaink frissítésébe. Ennek hol látványosabb, hol kívülről kevésbé feltűnő, hol sikeres, hol béna következményei szülnének.

Két évvel ezelőtt érett meg bennünk az elhatározás, hogy a földmérés évi rendes kálváriájának, a csillagászat és a kőzet-, valamint növénytan élményhiányának orvoslására a pedagógiai igényekhez kifejezetten illő, új 11. osztályos projektbe fogjunk. Az esemény a terepgyakorlat nevet kapta, ahol tábori, de nem nomád körülmények között négy napon keresztül reggel fél héttől este 9 óráig zajlanak különböző, tantermen kívüli feladatok, tevékenységek. A napok ritmusa feszes, de a pihenés, feltöltődés idejét is komolyan vesszük. A negyedik nap egy nagy éjszakai

túrába torkollik. Utóbbi emberes próbája után úgy alakult, hogy diákjaink reggel a Mihály-napi ünnepségre érkeztek.

Kegyetlenül elfáradva, de az igazi munka és valódi találkozások élményeivel tértünk haza, olyan ötletekkel, melyek tanulságainkból fakadnak, és a következő évi menetrendet érintik.

### Fehér Béla:

Természettudományos gyakorlat. Talán túl komoly ez így, ha visszhangosabb bennünk a tudomány, mint a gyakorlat vagy éppen a természet szó. Leginkább gyakorlat, ami a természetet járva annak szépségeire, összefüggéseire ébreszt. A tanév negyedik hete ez a tizenegyedik évfolyamban, s egy hét már elég jó lehetőség a gyakorlati, a természeti és a tudományos együttlétre. Legfőképp gyakorolni valami együtt-érzést: korán kelést, későn fekvést és a napi csoportgyakorlatokat.

Gát Annával az ébredő és nappali erdőt járni, az élt megfigyelni, növényt és állatot meghatározni, felismerni, megismerni. Sass Balázssal földet mérni: a teodolit precíz használatát még a reggeli



előtt elsajátítani, a mérési feladatokat ésszerűen elvégezni, a trigonometria elvét a térképszerkesztésben alkalmazni. Velem az élettelen és élő kapcsolódását felfedezni: a talaj rétegeiben, egy gödörben, vagy rácsodálkozni az éjszakai égbolton ragyogó távoli égitestekre: földekre, napokra. Alapmegfigyeléseket végezni és alapkövetkeztetésekre jutni! Fát vágni, reggelit előkészíteni, étkezések után elpakolni, rendre törekedni és arra nevelni. És a tanár is jut új következtetésre, mert látja az újat! Nem a tudományban, ott inkább a korábbi dolgokat ismétli hathatósan vagy hatástalanul. A diákban, a tanártársban, természetünk nagyszerűségében!

### Gát Anna:

Szeretem az erdőt, hidegben, melegben, esőben, hóban. Egyedül is, ám diákokkal és tanártársakkal még inkább. Az őszi fényeit, illatát, a hangozókat, ahogy a madarak elcsendesednek, bögnek körülöttünk a szarvasok, lobog a tűz, pattog a fa. Szeretem a megfigyelés megkívánta jelenlétét, a terepet, találkozást a szarvasokkal, majd a házba visszaérve a pepecselést a mikroszkópokkal. Bízom benne, hogy akik ott voltak, megértik. Már várom a következőt.





# Balkán balhé, avagy a 13. osztály művészeti útja

(балкански балхе, или уметност 13. разреда)

Osztályunk augusztus végén vágott neki művészeti kirándulásának, melynek úti célja a Balkán volt. A tizenkét napos túra keretein belül hét különböző ország látványosságait néztük meg. A művészeti programokat szórakoztató tevékenységek váltották, mint például hegymászás, fürdőzés vagy raftingolás.

Első úti célunk a szerbiai Nándorfehérvár volt, amit ma Belgrádként ismerhetünk. A nándorfehérvári vár és Belgrád rövid felderítése után a Duna-parton haladtunk tovább, ahol megnéztük a vaskaput, illetve Galambóc várát, de ez utóbbihoz csak zárás után érkeztünk. Az osztály merészebb tagjait persze nem keserítette el ez a tény, így ők a Dunán felúszva nézhették meg közelebbről a várat.

Ezután Bulgária felé vettük az irányt, bejártuk Szófiát, a fővárost, és megnéztük a helyi látványosságokat és templomokat. Aznap este az

Iskar-tó partján aludtunk, de szükségünk is volt a pihenésre, ugyanis másnap a Balkán legmagasabb hegyét készültünk meghódítani. A Muszala 2925 méter magas csúcsát megmászni, majd gyönyörű környezetben, a dermesztően hideg tengersizemek között leereszkedni az egész utazás egyik legizgalmasabb programja volt. Így az osztály fantasztikus élmények birtokában távozhatott, melyet egy kórházi látogatás és az öt öltés sem ronthatott el. (B. D. Jakabnak felszakadt a térde.)

Regenerálódásként a rilai monostort csodáltuk, majd továbbhajtottunk Macedóniába, ahol az Ohridi-tó mellett pihentünk meg. Hosszabb buszút után, Albániát metszve, a görögországi Kalabakába értünk, ahol megízlelhettük a görög vendégszeretetet – gyros formájában. Másnap megnéztük a helyi látványosságot, a meteórákat. A meteórák gyönyörű pravoszláv





kolostorok, különlegességük pedig az, hogy hatalmas sziklák tetején állnak a festői tájban.

A templomok megcsodálása után továbbálltunk, az úti cél ezúttal Albánia volt. Megérkeztünk Butrint romvárosába, ahol lélekvesztőnek is csak nagy jóindulattal nevezhető komppal szállították át a 6-8 tonnás buszunkat egy csatornán. Szerencsére semmi probléma nem történt, és végül a fáradt társaság Ksamil városában pihenhetett ki az előző nap fáradságait. Ksamil egy albán üdülőváros, ahol két napot is töltöttünk ezúttal napozással és fürdéssel a gyönyörű tengerparton. A helyiek nagyon vendégszeretők és kedvesek voltak, nem is csoda, hogy többünknek ez az állomás maradt a kedvence.

Albánia után Montenegróba utaztunk, ahol csónaktúrán vettünk részt a Shkodrai-tavon, majd meglátogattuk Virpazart és Budvát, áthaladva a híres Kotori-öblön.

Végül elérkeztünk utolsó országunkba, Bosznia-Hercegovinába, ahol kóboroltunk Mostarban, majd másnap a Neretva völgyében raftingoltunk lefelé a gyors folyású, zúgókkal és éles kanyarokkal tarkított vízen. Az evezés szép lezárása

volt a minden évben évnytóként megrendezett Sass-féle vízitúráknak. A táj gyönyörű volt, a víz annyira tiszta, hogy az egész szakaszon lehetett belőle inni. A merészebbek magas sziklákról ugorhattak le, vízeséssel csoboghattak egy darabon, illetve egy hídról is volt lehetőségünk leugrani.

Az utolsó megállónk a bosnyák főváros, Sarajevó volt, ahol a helyi éjszakai életet tanulmányoztuk, majd rövid alvás után hazaindultunk.

A kirándulást fáradtan, de elégedetten zártuk. Habár a buszban kicsit sok időt töltöttünk, én úgy gondolom, a megállók remekül meg voltak szervezve. Sokat gondolkodtunk, hogy kelet, vagy inkább nyugat felé induljunk, de szerintem jó ötlet volt a Balkánt választani, mert ezekben a fejlődő országokban talán többet kaptunk a pénzünkért, melynek jelentős részét mi kerestük. Szerintem mindenki jól érezte magát és rengeteg élménnyel tért haza. Nekem ezek voltak a legmeghatározóbb élményeim, a Balkán izgalmait pedig csak ajánlani tudom.



## Hogyan tovább? – 14. osztály

### Összefoglaló az idén érettségizettekről

Az évnyitón többen hallhattátok ennek a beszámolóknak egy rövidített változatát. Ezt szeretném most kiegészíteni, hiszen sokan ismeritek a tizenegyedik osztályosokat, és érdekes lehet többet tudni róluk.

Az érettségi elnök a vizsgák utáni rövid értékelésében azt hangsúlyozta, hogy meglepő volt látnia, milyen sokféle érdeklődésű diák van az osztályban, és hogy milyen jó, hogy nem jönnek zavarba a vizsgán hozzájuk intézett kérdésektől. Ezt mi, tanárok is tanúsíthatjuk, azzal a kiegészítéssel, hogy ez így szokott lenni minden évben, erre mi is értékésként tekintünk, sok iskolai projektünk eredménye tükröződik benne. Megjegyezte, hogy a barátságos légkör mellett reális értékelést kaptak a diákok, bárhol máshol is elérték volna ezeket a meglehetősen jó eredményeket. (Osztályátlag: 4,24)

A 26 fős osztályból 19-en kezdtek tanulni valamilyen formában Magyarországon vagy külföldön. Az egyetemi nappali képzés mellett van, aki levelező vagy OKJ-s képzésen vagy valamilyen tanfolyamon. Többen dolgoznak, mert még nem tudták eldönteni, hogy milyen irányba induljanak tovább, vagy mert érdekli őket egy terület, és a tanulás előtt belekóstolnának, hogy el tudják dönteni, biztosan nekik való-e ez a szakma.

A magyar felsőoktatásban 8-an, a legkülönbözőbb területeken, a Műegyetemtől kezdve az ELTE szociológia szakán át a Színház- és Filmművészeti Egyetemig kezdtek tanulmányokat. OKJ-s képzést hárman választottak, mind különböző irányt: informatikus, asztalos, sportszervező. Rövidebb-hosszabb ideig tartó tanfolyamok is vannak a palettán, főleg olyanok, amelyek megkönnyítik utána a munkavállalást itthon vagy külföldön (barista, nyelvtanfolyam, számítógépes grafika). Vannak öten, akik itthon dolgoznak vagy tanulás mellett, vagy arra való felkészülésként, vagy azért, mert önálló vállalkozást akarnak indítani. A betegszállítás, önkéntes munka, drámafoglalkozás vezetése, asztaloság vagy fényképezőgépekkel való kereskedés szerepel a tervek között.

Az osztály több mint harmada, 9 diák ment külföldre tanulni, illetve camphillbe dolgozni. A célországok Hollandia, Anglia, Németország és az Egyesült Államok, a képzések nem meglepő módon sokféle: képzőművészet, mérnök szak, számítástechnika, filmszínészet. Van olyan diák is, akit bár felvettek, az idén halaszt és utazgat a nagyvilágban, hogy majd jövőre kezdjen neki a tanulásnak. A külföldi munkavállalást ketten választották, így lesz idejük tervezni a jövőt és szerencsét próbálni egy idegen környezetben.

Álljon itt végül a lista név szerint. Erről a helyzetképről azt kell tudni, hogy elég dinamikusan változik, hiszen ez csak a kezdete valaminek, amit mi innen, az iskolából örömmel és mindig nagy érdeklődéssel követünk.

Balassa Ági, osztálykísérő

# 14



**Bakos Bánk**

Műegyetem, üzemmérnök-informatikus szak

**Bakos Csanád**

Delft (Hollandia), informatikus-mérnök szak

Balázs Blanka

Önkéntes munka itthon, majd külföldön,  
terv: közgazdasági tanulmányok

**Balog Boriska**

Camphill (Anglia)

**Balogh Boglárka**

munka itthon, terV: környezetvédelmi szak

**Bárczy Samu**

USA, mérnök szak

**Bedő Sarolt**

külföldi munka, jelenleg Görögországban  
gyerekekkel való foglalkozások vezetése

**Biczi Anna**

BGE pénzügy és számviteli szak,  
mellette utazás és munka

**Csernyi Ákos**

munka itthon, betegszállítás,  
terv: külföldi munka

**Csete Ádám**

OKJ-s képzés, műszaki informatikus,  
mellette munka

**Doma Bori**

barista- és nyelvtanfolyam, külföldi  
munkavállalás, terV: Színház- és  
Filmművészeti Egyetem

**Garland Tilly**

utazik és dolgozik külföldön,  
halasztotta a Yorki Egyetem (Anglia)  
dokumentumfilmes szakát 1 évre

**Hajnal Panna**

Camphill (Berlin), terV: orvosi egyetem

**Hegedűs András**

ELTE, Földtani tanulmányok

**Kalocsay Péter**

egyéni vállalkozás indítása, fotózással,  
fényképezőgépekkel kapcsolatos profil

**Kulcsár Márton**

OKJ-s képzés, sportmenedzser szak,  
mellette munka asztalosműhelyben

**Lévay Lőrinc**

Műegyetem, Üzemmérnök-informatikus szak

**Mészáros Mátyás**

MOME számítógépes grafika  
kurzus, munka fotóstúdióban

**Mosolygó Sára**

Színház- és Filmművészeti Egyetem, színész szak

**Néda Írisz**

ELTE, szociológia szak

**Pásztóhy Réka**

munka külföldön (Hollandia)

**Pintér Marcell**

BGF Számviteli kar, gazdálkodás és  
menedzsment szak, mellette munka

**Purebl Samu**

OKJ-s képzés, asztalos szak

**Puskás Dávid**

New York Filmakadémia (USA),  
filmszínészképzés

**Szeszák Panka**

Képzőművészeti Egyetem (Hága, Hollandia)

**Tóth Anna**

Földes Margit drámaiskolájában  
gyerekcsoport vezetése, mellette munka





## Radics Helga – Új család az iskolában



### Pünkösdszombat új család költözött az iskolába!

A méhészt két méhecskével teli lépet helyeztek a vizsgálóláda alá, melyben már benne volt a fiasítás és egy királynőbölcső is. A királynő kinevelésének és a fiasításnak a folyamatát követtük végig, sok tapasztalatot gyűjtve tanulhattunk a méhek életéről.

### Méhkaptár cukros mézzel

A főépület melletti fedett tér, ahova a vizsgálóláda került, hamarosan nyüzsgő közösségi térévé változott. A gyerekek csak felnőtt jelenlétében nézhették meg a méheket, ezért reggelente és a szünetekben Eszter néni fogadta az érdeklődőket, vele lehetett bekukucsálni a vizsgálóláda alá. A mesterségeket foglalkoztató 3. osztály a szünetekben itt mondta fel a szorzótáblát, a 2. osztály is segítette a méhekkel való élet gondozásában. A főtáborok alatt és a szünetekben sikerült egy megbízható szokásrendet kialakítani a láda megtekintéséhez.

A gyerekek látták a sejtéből kibújni a fiatal méheket. Négyünknek volt olyan nagy szerencsése, hogy a kinevelt királynőt is megpillanthattuk. A plexin oldalirányból látható sejtékbe kukucska látható, hogy a belerakott mézet hogy szipkazzák ki, és a testükből ennek feldolgozásával izzadják ki a viaszt, melyből lépet építenek, a méhcsalád ún. csontrendszerét. A vizsgálóláda üres részein gyönyörű formájú, természetes lépépítmények épültek így, a méhek fáradhatatlanul gyűjtötték a virágport, a pollent és a nektárt a lép hatszög alakú sejtjeibe.

A Jakob Streit méhek életéről szóló könyvében olvasottakat most láthattuk: a gyűjtésből visszarepülő méhek lábaihoz virágporgombócok (ún. napkenyér) ragadtak, melyet bevitték a kaptárba.

Meglepő volt a különbség a maguk építette lépsejtek mérete között. Nem is értettük először, mi az oka. Ezért volt jó alkalmanként a méhészt látogatása, aki elmondta, hogy az a nagyobb testű fiú méheknek, a heréknek épült.

Amikor kinyitottuk a láda ajtaját, érezni lehetett, mennyivel melegebb van odabent, mely melegebb szorgalmasan megdolgoznak odabent a méhek. Megtapasztaltuk, hogy a vizsgálóláda szigetelése tényleg mennyire fontos. Sok gyerek a fülét a kaptárhoz rakta és hallgatták a megnyugtató zümmögést.

### Teljes nyitottsággal, érdeklődve, félelem nélkül fordultak a méhecské felé.

A 2. és a 3. osztályok elutaztak Bodmérre, Kiss Józsi több mint kétszáz méhkaptárral rendelkező méhészetébe, ahol megismerték egy nagy méhészt életét, valamint a méhészek védőöltözését.

A szülői esteken, az iskolai ünnepeken és reggelente a szülők is megnézték a vizsgálóláda alá, többen kedvet kaptak a méhek tartásához otthon.

Pályázaton nyert támogatásból a vizsgálóláda bérlésének költségét kifizettük az Iskolaméhészt kezdeményezésnek, ezzel a vizsgálóláda az iskola birtokába került.

Köszönjük Kiss József és Alfons Wirth méhészeknek és az iskola egész közösségének a sok-sok segítséget!

Pintér Eszter, osztálytanító és Radics Helga





Versfilmes epochája során a 10. osztály osztály kreatív írásgyakorlatok mentén ismerkedett meg a költészet felszabadító erejével. Petőfi híres versének szavaiból izgalmas új alkotások születtek. **Me-lyik neves műről lehet szó?**

**Írtunk még:** petrarcai szonettet, Villon Négysorosának ál-műfordítását, a hírhedt Majka – Curtis sláger refrénjének paródiáját, neves költemények ritmusára újat, és ami még belefért 😊  
A meglepően gazdag versanyagot egy antológiába készülünk csokorba gyűjteni.

## Bart Verschoor: Ágyamban bánt a gondolat

Ágyamban bánt a gondolat,  
életem virága lassan hervad,  
Titokban féreg rág  
a gyertya elfogy az élet elhagy  
meghalok  
áll az üres szoba  
kint isten csapása,  
villám, mennydörgés, szél  
fákat csavar,  
szirtkő, tő ledől.  
Megunja ezt a sok rabszolga  
síkon jár, lép a nép  
Piros zászlót lengetve  
jelszót harsogva:  
Szabadság! Kelet! Nyugat! Zsarnokság!  
Harcmező: e két nép megütközik, elesik  
Ifjak szívéből vér folyik  
Ajkak sóhajtanak: itt a vég.  
Acél zörejt elnyel a sok ágyú s trombita  
Dörgés zendül, holttest elhül,  
száguld a sok paripa.  
Kivívott nagy diadal  
Összetiport, elszórt csontok  
szedik fel s jön a nagy nap:  
ünnepélyes lassú temetés,  
Gyász, zászló, fátyol  
Egy közös megemlékezés.  
A hős meghalt, sír a nép  
Szent Szabadság, Szent Világ  
hallgatják zenés kíséretét.

## Arany Walesi bárdokjára: Tóth Andor: Ballada egy Waldorf-tanárhoz

Péter tanár, angol tanár,  
Léptet lábacska-ján.  
Hadd látom úgymond mennyit ér  
Ez a sötét tartomány.  
Van-e ott ész és serény kéz,  
Agyaiban zsenge vér?  
Használt-e a megöntözés

A Sándorgazda vér?  
S a nép az istenadta nép  
Oly helyes-e mind,  
Mint a mondat, melyet  
Angolul a dogába írt?  
Péter, valóban osztályok  
Legjobbja ez,  
Bölcsset, butát, kivetnivalót  
Mindent benne lelsz.  
S a nép az istenadta nép  
Oly boldog rajta, Sire  
Kivéve ha rossz a doga  
Mert akkor sír.  
Péter tanár angol tanár  
Léptet lábacska-ján  
Körötte nyüzsgés női csicsérgés  
Amerre csak jár.  
Élőbolygó a ház neve  
Hol egyik este szál.  
Élő bolygó gazdája  
Vendégli az osztályt.  
Tehenet, bocit s mi jó falat,  
Szem-szájnak ingere,  
Sürgő bika nem lankadva  
Hozz teherbe.  
S mind, amiket a pince  
Finom italt terem,  
Az osztály fogja, megkóstolja,  
Majd lapul a fűben.  
Ti osztály, ti osztály, ti hitvány osztály  
Ne éljen Péter?  
Hol van ki zengje tetteim?  
Elő egy tanítvány!

Szó bennszakad, hang fennakad,  
Lehellet megszegik.  
Pad mögül egy dalia,  
Andor emelkedik.  
Kapa csörög, osztály hörög  
Az ébresztő szinte este szól.  
„Hazaküldöm ki vedelni mer!”  
Te mondtad ezt Péter.  
Tökünk bizony full teli,  
Úgy látszik így meg ez.  
Hogy spárgát kapál, aki él,  
Péter, te tetted ezt!



# Ne rágd magad alatt a fát!



Kisgyerekként rengeteget időt töltöttünk a testvéreimmel a nagyszüleimnél, Tihanyban. Nyáron is imádtuk, mert olyan helyeken csatangoltunk, ahol más nem nagyon járt, és télen is, amikor az egész tavat vastag jégpáncél borította. Imádtam a dolog állandóságát. Mindig volt pilóta keksz és vaníliás karika is. 😊

Felnőttként visszatérve szomorúan látom, hogy milyen sok fát vágnak ki azok közül, melyeket annyira szerettem, hogy gyermekkorom vadregényes partszakaszai sorra beépülnek, és a jég is csodaszámba megy már telente.

Érezhetően változik körülöttünk a természet. Van, amit a két kezével, van, amit indirekt módon alakít az ember. Nehéz nem észrevenni, milyen sok fa gyengélkedik, nehéz szó nélkül elmenni az áprilisi hó és a márciusi -20 fok mellett.

Mostanában több hír is szól a klímaváltozásról, sok közülük egészen borús képet festett a nem túl távoli jövőnkéről.

Egyre több helyről hallani, hogy sürgősen tenni kell valamit. Egyre inkább látszik, hogy sürgősen tenni kell valamit. Azt hiszem, az is számít valamit, ha csak én otthon nekiállok. Ha másért nem, mert jobban érzem magam tőle. Bár azt mondják, drasztikus változásokra lenne szükség, talán a semminél az is több, ha csak nagyon igyekszem. Megpróbálok például helyit vásárolni, nem enni minden nap húst, törekszem rá, hogy a lehető legkevesebb szemetet termeljem. Kertészkedem, komposztálok. Ez kezdetnek nem rossz, és van is hová fejlődni.

**Augusztus végétől két és fél hónapot Balin töltöttünk.**

Nagyon érdekes és izgalmas tapasztalat volt mindenféle tekintetben. Egészen közelről láhattuk, hogy mi történik például a tengerekkel.

Egy hónapig laktunk közvetlenül a tengerparton, egy kis házban. Minden nap mást sodort oda a víz. Hol gusztustalan szennyvíz lebegett a felszínen, hol műanyag, hol valami más. Hoztunk fel a fenékről USB-kábelt és telefontöltőt is... Az utolsó napokban már bele sem mentünk. Érdekes volt látni, hogy a helyiek is mi mindent bedobálnak a tengerbe, miközben abból élnek. Halászatból és sólepárlásból. Azt mondják, hogy a helyzet sokkal drámaibb az esős évszakban, mert olyankor azt a rengeteg szemetet, amit az emberek a kiszáradt folyómedrekbe szórnak, mind belemossa a víz a tengerbe.

Időről időre felbukkannak és terjednek közösségi oldalakon mindenféle szemetes tengerpartot ábrázoló képek. Ezeket mindig kicsit hatásvadásznak és megrendezettnek gondoltam, sőt, bevallom, kicsit zavart is, hogy minek ezzel nyomasztani állandóan, hiszen úgy igyekszem.

Most, hogy egészen közelről láhattam, mi történik, kicsit másként gondolom. Amit ezek a képek mutatnak, az nagyon közel áll a valósághoz, még ha fájdalmas is. Elképesztő, hogy mennyire nem vigyázunk a környezetünkre, pedig biztosan nem Bali a legszemetesebb hely a világon...

És hogy miért Tihanyal és a nagyszüleimnél töltött nyarakkal kezdtem? A tihanyi ház kertjét hatalmas bukszusok határolták. (Ezek azok az apró, elliptikus levelű, örökzöld bokrok, amik a kastélyparkokat is díszítik, díszítették.) Nemcsak a belátást takarták el, hanem nagyon jó árnyékot is adtak. Néhány éve megjelent Magyarországon a selyemfényű puszpángmoly, mely viszonylag gyorsan az összes ilyen bukszust elpusztította. Sosem értettem, hogy hogy élhet túl egy ilyen rövidlétű állat. Mit eszik jövőre, ha elpusztítja a növényt, amin él?

**Mostanában gyakran eszembe jut, hogy könnyörgők, legyen már több eszünk, mint a selyemfényű puszpángmolyok!**

# Kirándulás ajánló kicsiknek és nagyoknak

Számomra mindig kérdés, hogy olyan helyre menjünk kirándulni, ahol az érintetlen természettel találkozunk, vagy inkább olyan helyre, ahol van egy olyan kiépített környezet, amely egyrészt vonzóbbá teszi a célpontot, másrészt segíti a városi embert közelebb kerülni a természethez. Ebben a dilemmában egy nagyon jó alternatívát a Katalinpuszta Kirándulóközpont.



Innen indul a Gyadai tanösvény, melyet szeretnék a figyelmetekbe ajánlani. Szendehely – Katalinpuszta a Cserhát szélén, egészen a Börzsöny közelében, a Vác fölé magasodó Naszály hegy hátsó oldalában van. A kirándulóközpontban fizetős parkolóban lehet letenni az autókat, viszont a kisebbek és nagyobbak számára is igyekeztek vonzóvá tenni a helyet. Van itt játszótér, mini kilátó, rengeteg érdekes információs tábla, interaktív

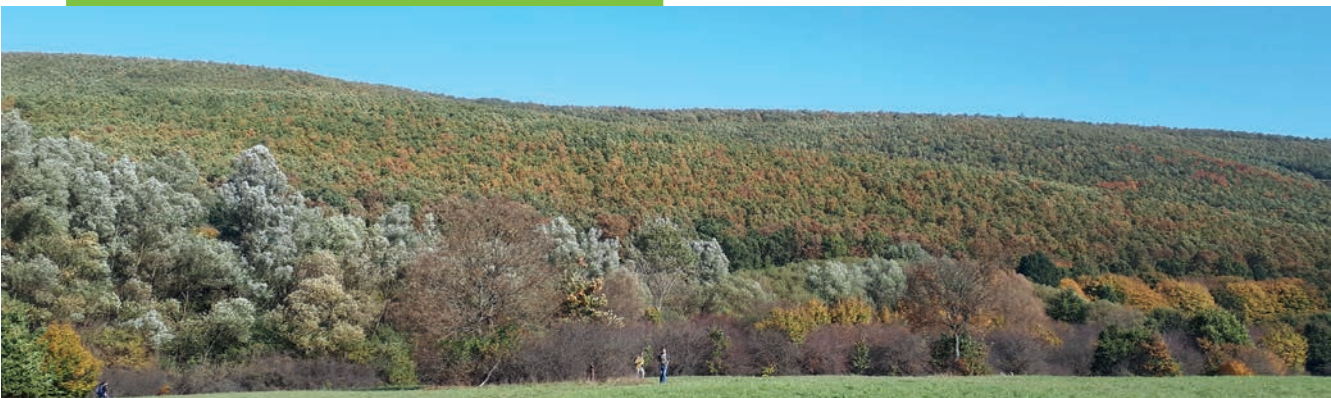
kiállítás, egy kicsi tavacska, büfé, sőt még egy úgynevezett Hangyavasúton is lehet utazni. Lehet, hogy a legkisebbeknek már ez is éppen elég élmény. Ha sikerül ezeken az attrakciókon túljutni, akkor kezdődik a tanösvény. A tanösvény érdekessége, hogy a Jósi patak völgyében egy kanyargós pallóson haladva tudjuk száraz lábbal megfigyelni a lápos terület élővilágát, az ún. Óriások pihenőjénél pedig hatalmas fatörzsekből készült asztaloknál tudunk megpihenni. Miután egy gyönyörű mezőn felkapaszkodunk a domboldalra, kicsit a bátorságunkat is próbára kell tenni, mert egy mély vízmósás felett 30 m hosszú függőhídon vezet keresztül a tanösvény. A híd után már lefelé vezet, vissza a kirándulóközpontba. Viszont ha újabb kihívásokra vágyik a csapat, akkor javaslom, hogy a kék jelzésen felfelé, a Naszály felé menjetek. A Naszály a Cserhát legmagasabb csúcsa, 652 m magas. A felfelé vezető úton érdemes kitérőt tenni a kék háromszög jelzésen a Látó-hegy felé, ahol kellemesen meg lehet pihenni a sziklákon és közben meg lehet csodálni a panorámát a Duna felé. Innen már tényleg nincsen messze a Naszály csúcsa, ahol egy régi geodéziai mérőtorony tetejéről lehet körülnézni. Inkább a másik irányba, a Cserhát felé lehet megcsodálni a gyönyörű lankás tájat. A Naszályról ugyanazt az utat javaslom visszafelé a függőhídra és onnan a tanösvényen vissza a kirándulóközpontba.

**A tanösvény 5,2 km hosszú, ha a Látó-hegyre és a Naszályra is felmentek, akkor összesen 15 km-es ez a túra.**

Katalinpusztán tényleg minden korosztály megtalálja a hozzá illő hosszúságú és erősségű kirándulást, úgyhogy bátran ajánlom, hogy látogassatok meg.

**Hajrá, kalandra fel, irány a Katalinpuszta Kirándulóközpont.**

Lőrinczné Deák Eszter





# Megkérdeztük...

*Egy középtagozatos diák,  
egy gimnazista, egy szülő,  
egy tanár és négy kérdés,  
amelyre válaszoltak.*

- 1. Mindenkinek van energiaforrása, amiből a mindennapokhoz erőt merít. A tiéd mi?**
- 2. Ha visszamehetnél az időben, hova és mikorra mennél?**
- 3. Szerinted miért nem működik az iskolánkban Diákönkormányzat?**
- 4. Minek tudsz a legjobban örülni?**

## Sass Bendegúz

- 1.** Általában a legközelebbi jó, vagy érdekes dolog, amit várok, ami a közeljövőben fog történni velem. Mindig arra gondolok, hogy már csak ennyit meg ennyit kell várni addig, így elég gyorsan telik az idő.
- 2.** Ez bonyolult kérdés, mert például attól is függ, hogy milyen időtartamra mennék? Vagy például csak külső szemlélőként lennék ott, vagy bele is tudnék szólni a dolgokba? Ha bele tudnék szólni a dolgokba, akkor inkább maradnék a jelenben, nehogy valami olyat csináljak, amittől megváltozik a jelen. De ha csak külső szemlélőként mennék, akkor valami múltbéli rejtélyt (pl.: piramisok, Stonehenge), vagy valami ilyesmit néznék meg. De nincs konkrét elképzelésem.
- 3.** Egyrészt azért, mert nincs túl sok rosszul működő dolog, amit meg kéne változtatni (vagy ha van, akkor az már át lett gondolva, és tényleg így a legjobb), másrészt pedig ha van valami, akkor azt diákönkormányzat nélkül is meg lehet oldani. Meg mert senki nem tesz érte, hogy legyen.
- 4.** Leginkább annak, ha valami jól sikerül, érzem, hogy ezt tudom, vagy hogy ebben jó vagyok.

## Ferenczi Lili

- 1.** Engem a közelgő események nagyon gyakran motiválnak vagy segítenek energiát adni a mindennapjaimhoz. Valahogy, ha van valami tök jó esemény, program vagy valami, amit lehet várni, akkor is, ha ez csak valami apró dolog, az engem mindig feldob!
- 2.** Ha visszamehetnék az időben, nagyon szívesen visszamennék abba az időbe és azokra a helyekre, ahol anyukám volt, mondjuk 18 éves. Találkoznék vele úgy is, hogy ugyanannyi idősök vagyunk. Sok érdekes emlékről mesélt, és nagyon kíváncsi vagyok, milyen lehetett.
- 3.** Őszintén, fogalmam sincs. Elvileg minden suliban van, szóval nem értem, nekünk miért nem megy. (No offense)
- 4.** Megint csak a legváratlanabb és legapróbb dolgoknak. Illetve mostanában egyre gyakrabban örülök a kellemes csalódásoknak! Ezenkívül annak, ha a barátaimmal lehetek, ha egyedül lehetek, ha táncolhatok vagy pihenhetek, ha zenét hallgathatok vagy annak is, ha csöndben lehetek.

## Balassa Ági

1. Feltölt, ha jól sikerül egy magyar- vagy történelemóra, vagy ha kicsit kiszakadhatok a Solymár–Pesthidegkút bűvös körből. Tudom értékelni, hogy ha a reggeli dugóban beengednek a sorba, és azt is, hogyha egy volt diákomról hallok híreket. Ha jó idő van, akkor főzök egy díjnyertes zöldbalevest bográcsban, és ettől kerek lesz a világ.
2. Az időutazás gondolata mindig is érdekes volt számomra, de az sokat változott, hogy melyik korban néztem volna szívesen körül. Középkorúként a századforduló, az utolsó békeévek vonzottak. Megnéztem volna Budapestet akkor, sétáltam volna az Andrássy úton, valószínűleg jelentős mennyiségű időt töltöttem volna el kávéházakban. Amikor tanítani kezdtem, akkor főleg Druon: Elátkozott királyok című történelmi regényének hatására a középkori városokra lettem kíváncsi és sokat adtam volna egy párizsi utazásért. Manapság egyre inkább a jelen érdekel, vagy tágabban a 20–21. század. A Kádár-korszakról gyermekkoromból személyes emlékeim is vannak, de a két világháború közötti időszakban is elidőznék. Megnézném, milyen volt Berlin például, mielőtt Hitler hatalomra jutott, és a város egy igazi multikulturális centrum volt, sok színházzal, nyüzsgő élettel.
3. A diákönkormányzat úgy tudom, megint működik, és nagyon szurkolok nekik! Régen is, most is, lelkes és tenni akaró társaság jött össze. Ha sikerül lelkesítő és fontos feladatokat találniuk, akkor fel tudnak építeni valamit.
4. Legjobban annak örülök, hogyha érdekes kihívások állnak előttem. Ez egy elég tág kör, belátom, az iskolai óráim, a többi tanárral való együttműködésem, a családom életének szervezése mind-mind ide tartozik. Nem szoktam unatkozni, mert keresem ezeket a helyzeteket.

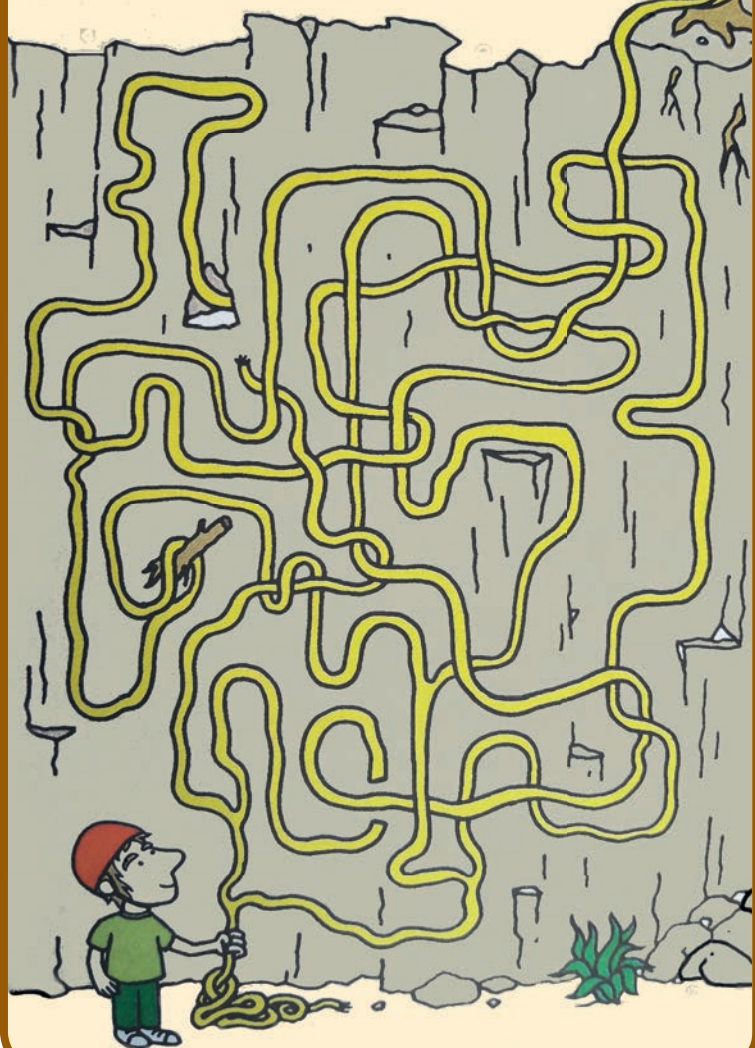
## Pálvölgyi Éva

1. Olyan szerencésnek mondhatom magam, hogy az én egyik fő energiaforrásom egyben a hivatásom is, s ez nem más, mint az euritmia.
2. Ez egy izgalmas kérdés, nem könnyű rá válaszolni. Mégis azt gondolom, hogy nem mennék vissza az időben. Sok buktatót, nehézséget, fájdalmat ki lehetne simogatni, de akkor már nem az lennék, aki vagyok.  
Ha újból átélhetnék élményeket az életemből, akkor azok a várandósságaim lennének, s ahogy a gyerekeimet felnőni látom, az a pillanat, amikor először találkoztam az euritmiával. Ezeket a csodákat újból és újból átélném.
3. Erre a kérdésre nem tudom a választ. A diákok tudnának erre felelni, hogy bennük miért nem születik meg az akarat, hogy legyen egy saját érdekvédelmi szervezetük!  
Régebben működött.  
Egy Weöres-idézet jut üzenetként eszembe:  
„Ahol akarat van, ott út is van!”
4. Legjobban? Nincs ilyen. Sok öröm van az életemben. Szerintem az öröm egy létállapot, melyhez bármikor tud az ember kapcsolódni, csak emlékeztetnie kell magát, hogy az élet maga örömtelivé tesz. Innentől kezdve minden örömmé válik.

## 1

### Falmászás

Ez a sziklamászó szeretne kijutni az erdőből.  
Milyen útvonalon jut fel a sziklafal tetejére?  
(György Kristóf rejtvénye)



## 2

### Egy kis matek

$$1+4=5$$

$$2+5=12$$

$$3+6=21$$

$$8+11=?$$

## 3



### Útlevél -ellenőrzés

Valaki hamis útlevéllal próbált átjutni az ellenőrzésen. Keresd meg az 5 különbséget amelyek lebuktatták.

(György Kristóf rejtvénye)